

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 20

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Πολλοὶ συχνότατα ἐπιλανθάνονται ὅτι τὸ κακὸν καταβάλλεται μικρὴν κατὰ μικρόν· παρκαλοῦσιν ἵνα οἱ ἄνθρωποι διάκεινται εὐμενέστερον πρὸς ἀλλήλους, ἵνα οἱ πόλεμοι καὶ ἐριδες παύσωσιν, ἵνα ἡ ἀγάπη καὶ εἰρήνη ἐπικρατήσωσιν ὕψισται πανταχοῦ. Καὶ ὅμως ἐπιτρέπουσι τῇ σκληρότητι, ταῖς προλήψεσι καὶ τοῖς πάθεσι τοῖς διεγείρουσι τὴν πάλιν καὶ τὰς δυσαρρεσκίας, νὰ βασιλεύωσιν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Ἀναβάλλουσι τὴν εἰρήνην ἀδιακόπως, ἀπομακρύνουσι καὶ ζωγραφίζουσιν αὐτὴν ὡς τὴν τύχην τοῦ μέλλοντος, καὶ ὡς μεμακρυσμένον ἐνδεχόμενον, ὃ οὐδέποτε θὰ ἴδωσιν ἢ θὰ αἰσθανθῶσιν. Τοῦτο εἶναι ἐσφαλμένον. Ἐπάρχουσι δὲ καὶ πολλοὶ ἐν οἷς ἡ θρησκεία δὲν εἶναι προσωπική. Οὗτοι οὔτε εὐμενεῖς οὔτε ἐράσμιοι εἰσίν. Δὲν γίνονται εὖσπλαγγοι καὶ ἀγαπητοὶ καθόσον αὐξάνουσι τὰ ἔτη αὐτῶν. Φαίνονται τερπόμενοι εἰς τὴν ἀντίπραξιν εἴτε παρ' αὐτῶν γινομένην εἴτε παρ' ἄλλων. Νέα ἔκφρασις, νέος τρόπος ἐκθέσεως ἀρχαίας ἀληθείας ἐν τινὶ δμιλίᾳ, εἶναι οὐρανόπεμπτον δῶρημα δι' αὐτούς. Ἐὰν δύνανται νὰ εὐρωσι νὰ λυπηθῶσι, νὰ φοβηθῶσιν εἰσὶν εὐτυχεῖς. Δέον νὰ ὦσι καθολοκληρίαν πείσμονες καὶ ἐπίμονοι, καὶ ἀνήσυχοι καὶ δυστυχεῖς, ἄλλως αἰσθάνονται ὅτι παρὰβρίνουσι τὸ καθήκον τῶν.

Ὁ χριστιανισμὸς δὲν χρήζει φατριαστῶν ἀλλὰ μαθητῶν, ἀνθρώπων θελόντων νὰ μάθωσι καὶ νὰ ἐμπνευσθῶσι τῷ πνεύματι τοῦ Χριστοῦ. Πονήρως γινομένη προσευχὴ κολάζει τὴν ψυχὴν πλείότερον ἢ ἡ βλασφημία. Ἡ χαμέρπεια, ἔχουσα προσωπεῖον, ζῆλον πρὸς τὴν θρησκείαν, εἶναι ἐξίσου κακὴ ὅσον ἡ χαμέρπεια ὅπου δῆποτε ἀπαντωμένη· κακὸς βίος εἶναι χεῖρων κακῆς θρησκευτικῆς δοξασίας.

«Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐν ὑμῖν ἐστίν» — «Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποίῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς».

Αἱ ἐν Ῥώμῃ ἵπποδρόμιαὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ἀγῶνες τῶν μονομάχων.

« Φεῦγε καὶ τὰς ἵπποδρομίας, τὸ ἐμμανὲς
» θέαμα καὶ ψυχὰς ἐκτραχέλιζον. »
(Κύριλλος Ἱεροσολύμων).

Οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ παρὰστήσῃ ἐμφανέστερον τὴν ἀπανθρωπίαν καὶ ὠμότητα τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ὅσον οἱ ἀγῶνες τῶν μονομάχων. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἔχουσι τὴν ἀρχὴν καὶ καταγωγὴν αὐτῶν ἐκ τῆς Ἐτρουρίας καὶ Καμπανίας, ὅθεν εἰσῆχθησαν εἰς Ῥώμην. Οἱ τῶν μονομάχων ἀγῶνες ἐγίνοντο τὸ πρῶτον εἰς ἐξέγερσιν τοῦ θάρρους τῶν στρατιωτῶν. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν, πρὶν ἢ στρατεῦσασιν, παρίσταντο εἰς τὰ θέατρα, ἐνθα ἐδιδάσκοντο τὴν περιφρόνησιν τοῦ θανάτου. Ἀλλὰ δὲν παρήλθε πολὺς χρόνος καὶ οἱ ἀγῶνες οὗτοι κατέστησαν εὐάρεστοι ψυχαγωγίαι καὶ διαχύσεις τῶν Ῥωμαίων.

Οἱ ἀγῶνες ἐν τοῖς ἵπποδρόμοις ἦσαν ἀγῶνες ἢ πρὸς τὰ θηρία (θηριομαχία) ἢ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους (μονομαχία). Ἐγίνοντο δὲ καὶ ναυμαχίαι. Ὁ λαὸς ἔτρεχε μαινόμενος πρὸς τοὺς ἀγῶνας αὐτούς. Οὐδέποτε ἄλλοτε ἢ μανία τῶν Ῥωμαίων ἐξήπτετο, ἢ ὅτε ἤκουον ἀγῶνας μονομάχων. Ὁ λαὸς στενοχωρούμενος ἐκ τῆς ἀργίας, διότι περιεφρόνει τὴν ἐργασίαν διήρχετο τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὄχλου ἦσαν καὶ οἱ μεγάλοι, οἱ εὐγενεῖς, οἱ ἱππῶται, οἱ βουλευταὶ, ὁ αὐτοκράτωρ. Εἰς τοὺς ἀγῶνας δὲν παρίσταντο μόνον οἱ Νέρωνες καὶ Δομιτιανοὶ καὶ Τιβέριοι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ χρηστότατοι καὶ ἐνάρετοι, οἱ Οὐεσπασιανοὶ καὶ Τίτοι, οἱ Τραϊανοὶ καὶ Ἀδρήλαιοι. Ἡ φοίτησις εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν μονομάχων δὲν ἦτο ἀπηγορευμένη οὐδὲ εἰς τὸ τρυφερὸν καὶ εὐαίσθητον γυναικεῖον φύλον, καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἐστιάδας παρθένους ἐφυλάσσετο θέσις. Οἱ θεαταὶ παρίσταν-